

Warszawa, dnia 19-04-2018 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

DGO-II.070.13.2018.MA
644724.1687474.1277586

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją Pana Posła Bartosza Józwiaka z dnia 12 kwietnia br. (znak: K8INT21247) w sprawie ustawy o odpadach przekazuję poniższe informacje.

Na wstępie należy zauważyć, że ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1478, z późn. zm.) – zwana dalej: „ustawą o obowiązkach przedsiębiorców”, która dotyczy wprowadzających do obrotu oleje smarowe i opony, obowiązuje od dnia 1 stycznia 2002 r., a od dnia 1 stycznia 2014 r. ustawa objęła swym zakresem również wprowadzających preparaty smarowe.

Jednocześnie pozwalam sobie wyjaśnić, że definicja produktów zawarta w art. 2 pkt 9c ustawy o obowiązkach przedsiębiorców, odwołuje się do produktów wymienionych w załączniku 4a w tym do tych z nich, które stanowią część składową lub przynależność produktów stanowiących przedmiot importu produktów lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów. Takimi produktami, których częściami składowymi czy przynależnościami mogą być wymienione w załączniku 4a do ustawy np. oleje lub opony, są np. przywożone do kraju pojazdy. Nie jest uprawniona natomiast interpretacja powyższej definicji, z której wynikałoby, że produkty, których częściami składowymi czy przynależnościami są oleje smarowe lub opony, to produkty wymienione w załączniku 4a do ustawy o obowiązkach przedsiębiorców. Taka interpretacja prowadziłaby do wniosku, że definicja odnosi się np. do olejów smarowych, które są częściami składowymi olejów smarowych lub opon.

Podobnie jak w przypadku olejów i opon od dnia 1 stycznia 2002 r. wprowadzający do obrotu baterie i akumulatory podlegają, w zakresie ich zagospodarowania, przepisom

ustawy o obowiązkach przedsiębiorców, a od dnia 1 stycznia 2010 r. przepisom ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803, z późn. zm.).

W związku z powyższym, wprowadzający, którzy sprowadzają do kraju ww. produkty, również będące składowymi innych produktów, w tym także pojazdów, są obowiązani do uzyskania określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów powstałych z tych produktów, a także ewentualnego wyliczania i uiszczenia należnej opłaty produktowej w przypadku nie osiągnięcia wymaganych poziomów. Przedsiębiorcy ci podlegają również wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy w dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 21 oraz z 2017 r. poz. 2442) – zwanej dalej: „ustawą o odpadach”.

Należy przy tym zauważyć, że przepisy ustawy o obowiązkach przedsiębiorców zobowiązują te podmioty w pierwszej kolejności do zagospodarowania wprowadzanych do obrotu produktów, a dopiero w sytuacji gdy przedsiębiorca nie uzyska wymaganych przepisami poziomów ich zagospodarowania jest on obowiązany do uiszczenia opłaty produktowej. Takie rozwiązanie preferuje więc zagospodarowanie odpadów jako rozwiązanie finansowo tańsze dla przedsiębiorcy od płacenia opłaty produktowej.

W związku z powyższym pozwalam sobie zauważyć, że obowiązek uzyskania wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 49 ust 1 ustawy o odpadach, nie spowodował zmian w rozliczeniu odpadów powstałych z produktów, o których mowa powyżej. Tym samym wprowadzenie obowiązku posiadania wpisu do rejestru nie spowodowało wzrostu obciążeń przedsiębiorców w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, informuję, że obecnie nie jest planowana zmiana przepisów w zakresie wyłączenia z obowiązku rozliczania się z wprowadzonych baterii i akumulatorów oraz produktów określonych w ustawie o obowiązkach przedsiębiorców wprowadzających pojazdy lub inne przedmioty, których częściami składowymi są ww. produkty.

Z poważaniem

Z up. Ministra

Małgorzata Golińska

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Środowiska

/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM.